

India 19 april - 8 mei 2012

Na een lange vlucht van Amsterdam Schiphol, via Delhi en Calcutta land ik zo 'n 26 uur later in Gaya in de provincie Bihar in India.

Ik word opgehaald door een manager van het Lord Buddha Home for Children in Village Shilounja zo 'n 4 kilometer van Bodhgaya.

Het is heet, over de 40 graden. Ik neem voorlopig mijn intrek in het gastenverblijf van het kindertehuis.

Op het terrein staat een kantoor annex lesruimte een grote zaal, een gebouw waar boven de manager en de grotere jongens wonen en waar onder 2 gastenappartementen zijn. En het gebouw waar ruim 50 kinderen en 5 moeders wonen. Het is een laag flatgebouw van 2 etages, in het midden een trappenhuis en aan weerskante een "gezinswoning" met een kamer met grote tafel en stoelen, een keuken, 3 slaapkamers een douche en een wc.

Na een rondleiding en een kopje mierzoete thee ga ik uitpakken en rusten. Ik heb afgesproken met de man die me af heeft gehaald, Pankaj, dat we morgen op zaterdag in de namiddag de twinknuffels gaan uitdelen.

Die eerste avond eet ik heerlijk Indiaas bij mijn "moeder" en haar gezin met 11 kinderen (zij heeft een kind van haar zelf).

Ook de volgende morgen en middag eet ik in het gezin. Het plan is dat ik ga tekenen met de kinderen en daar uiteindelijk een muurschildering voor het trappenhuis van ga maken in samenwerking met de kinderen. Echter, de gang in het trappenhuis is behoorlijk vies, grijs en er ontbreken hier en daar wat stukken pleisterwerk. Dat wordt eerst soppen en wellicht ook overschilderen alvorens wij de muurschildering kunnen gaan maken. Dat is een hoop werk.

Wel heb ik in Bodhgaya al een winkel ontdekt met verf.

Als het zaterdag half vier is, is er geen spoor te bekennen van Pankaj, na wat spuurwerk blijkt dat hij met een hele delegatie van het Lord Buddha Home de elektriciteitsproblemen aan het bespreken is met de instanties.

Na telefonisch overleg besluiten we om de twins maandag te gaan uitdelen. Ietwat teleurgesteld moet ik de kinderen gaan vertellen dat de "surprise" pas maandag gedeeld gaat worden.

Zondag ga ik tekenen met alle kinderen. Ze zitten op 2 grote kleden en tekenen er lustig op los. Ik vind zo 'n grote groep wel lastig te hanteren, want als ze mij nodig hebben klitten ze op en aan me, wat het ook wel aandoenlijk maakt.

Maandag om half 4 ga ik naar de grote zaal met alle twins, ik zet ze neer op het podium tegen een op zijn kant gelegde tafel, alle kinderen stromen de grote zaal in, de stoelen staan al klaar.

Ik vertel het verhaal van twin in het Engels en Pankaj vertaalt het in Hindi.

Zo horen de kinderen dat ze verbonden zijn met een kindje in Nederland die precies dezelfde knuffel heeft en dat ze op de foto op het certificaat kunnen zien dat hun knuffel er één van een tweeling is.

Na de uitleg vraag ik de 6 jongste naar voren te komen en ik geef ze een twin. Dan gaan ze op de foto. En zo komt de hele groep aan de beurt. In eerste instantie zijn de gezichtjes allemaal wat ernstig, maar als ze beseffen dat de knuffel echt voor hun is, breekt de blijdschap los.

De dagen daarna, als ik in mijn gezin ben voor het eten, zie ik ook dat er kinderen zijn die echt met de knuffels spelen.

Een jongetje eet, slaapt en kijkt televisie met zijn vlekkenkonijn. Alle andere twins liggen in bed.

De volgende dag bekijk ik alle tekeningen en probeer een ontwerp te maken voor het trappenhuis. Ik wil een landschap maken waar allerlei tekeningen van de kinderen in voor komen.

Als ik het over de muurschildering met Pankaj heb, vraagt hij mij resoluut naar een geschreven en ondertekende verklaring van Ine Buma. Deze verklaring moet overlegd worden aan de Indiase organisatie en die moeten vervolgens ook hun akkoord geven.

Ik ben in India en dat gaat waarschijnlijk heel lang duren, bovendien is er maar voor 4 uur per dag elektriciteit en zijn de nachten en dagen heel warm zonder vin en houd ik het niet zo lang vol.

Ik zie af van het hele project muurschildering en na 6 hele hete nachten verhuis ik naar een hotel in Bodhgaya. Ik ga nog een paar keer terug naar het Lord Buddha Home For Children om wat te spelen en te praten met de kinderen, ook deel ik twee keer ballonnen uit. Verbazend om te zien dat zelfs de wat grotere jongens daar heel blij mee zijn.

Na een paar dagen Bodhgaya vertrek ik per trein naar Varanasi waar ik nog 4 nachten verblijf alvorens ik terugreis naar Nederland.

Carla